

Elsebeth Gerner Nielsen ved udmærket, at det netop bl.a. er på grund af orlovsordninger m.v.

Jeg synes nok, at man skal være oprigtig og ærlig og sige, at arbejdsløshedstallet, uanset hvor det ligger – for det kan vi drøfte fra nu af og så til i morgen tidlig, med de forskellige meldinger, der har været – så er det uanstændigt højt. Og det er uacceptabelt med alle de mennesker, der går ledige, særlig de unge mennesker. Det er vi enige om.

Jeg ved godt, at det, jeg taler om her, er arbejdsmarkedsuddannelserne, men jeg tænker her på Peter Jensens »Arbejdsmarkedsuddannelserne, evaluering af effekten på arbejdsløshed og løn«, Århus Universitet, hvori han skriver:

»De arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger i Danmark er en ren katastrofe. I de sidste 20 år er midlerne til »aktiv« ledighedsbekæmpelse firedoblet, samtidig med at arbejdsløsheden er eksploderet til et hidtil uset niveau.

På den baggrund forekommer det bemærkelsesværdigt, at et flertal af Folketingets partier ønsker at intensivere indsatsen yderligere. Det sker ganske vist ud fra en argumentation om, at arbejdsløsheden ville have været endnu større uden de pågældende foranstaltninger. Men de sparsomme undersøgelser, der er foretaget af de forskellige ordninger, viser, at de ikke har nogen dokumenteret beskæftigelseseffekt.«

Det er sådan nogle ting, der gør, at man er i tvivl om, at det hjælper. Nu ved jeg godt, det er undervisningsområdet det her, det er ikke AMU, men alligevel. Når sådan nogle meldinger kommer, så siger man da: Hvad er det dog for noget? Er det noget, vi kan have tillid til? Det har åbenbart ifølge forskerne på Århus Universitet ikke ført til noget. Man har endda denne konklusion:

»En række arbejdsmarkedsforskere, der har undersøgt de såkaldte arbejdsmarkedsuddannelser (AMU), når ligefrem til det paradoksale resultat, at kursister med en forudgående ledighed stilles beskæftigelsesmæssigt ringere efter deltagelse i et AMU-kursus.«

Det er jo utroligt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er altså ikke rigtigt, at der ikke er sammenhæng imellem beskæftigelse og uddannelsesniveau. 40 pct. af arbejdsstyrken er kortuddannet, det vil sige, at de ikke har mere end en grundskoleuddannelse. 72 pct. af dem er marginalise-

ret. Det vil sige, at de mennesker, som har været ledige i tre år, er kortuddannede. Så jeg vil sige til hr. Jan Kørpke Christensen, at der jo er en helt klar sammenhæng mellem uddannelsesniveaut og beskæftigelsesmuligheder.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det sidste kan jeg bekræfte. Jeg skal bare til hr. Jan Kørpke Christensen i øvrigt sige, at når hr. Kørpke Christensen sår tvivl om – og det er jo så i vore dage skolepraktikken, dens kvalitet og betydning, så er der kun at sige, at skolepraktikken har fået rosede ord med på vejen.

Det har den oven i købet fået af OECD, som har analyseret vort erhvervsuddannelsessystem, og som giver skolepraktikken – i forhold til diskussionen herhjemme en gang imellem – overraskende pæne ord med på vejen. Men det ændrer jo ikke ved det forhold, at mange af os finder, ja, vi er måske enige om det alle sammen, at det væsentligste stadig væk er at sikre praktikpladser i virksomhederne, og det er vort hovedformål.

Så skolepraktikken er en ventilordning, men til gengæld en, som jeg ikke synes vi bare uden videre kan kaste vrage på, hvis vi mener noget med, at alle unge skal have en chance, hvis de i øvrigt – og det hedder det i den sammenhæng – er egnede til at fortsætte en erhvervsuddannelse.

Så må jeg sige om dette med flere i beskæftigelse, at nu har jeg været medlem af mere end én regering, og i begge tilfælde har vi statistisk kunnet bevise en stærkt øget beskæftigelse i slutningen af 1980'erne og nu igen her i midten af 1990'erne.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg blot sige, at jeg jo ikke skal tolke arbejdsministerens lovforslag, og hvad der ligger i det i forhold til arbejdsformidlingen, men jeg synes, det er helt legalt, at man i den rådgivning og vejledning, som i vore dage er utrolig vigtig – hr. Frank Dahlgaard mindede også om det i forhold til ungdomsuddannelserne – selvfølgelig også forsøger at vejlede de unge redeligt, ordentligt og etisk forsvarligt til de uddannelser, inden for hvilke der også er rimelige beskæftigelsesmuligheder, og i hvert fald også i nogle sammenhænge advarer dem imod uddannelser, hvor der er meget få beskæftigelsesmuligheder.

Men det må til syvende og sidst være den unges eller den søgendes ansvar at træffe beslutning om, hvad det er, man vil beskæftige sig med uddannelsesmæssigt. Men vejledning